

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Johannis Strauchi[i] Jcti Amoenitatum Juris Canonici
Semestria duo**

Strauch, Johann

Jenae, 1675

Cap. IX. Ad c.1. 2. De tempor. ordin.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10224

Monasteriū Gellonense. Comite Tolosano fundatum, qui & ibidem sepultus. Vocatur aliàs Monasterium Gellonense, à Valle Gellonensi.

CAP. VIII.

Ad cap. 2. 3. & 5. de supplendâ neglig. prælatorum.

S U M M A R I A.

1. Cap. 2. h. t. est Innocentii. 3. Cap. 3. h. t.
2. Archiepiscopat. Sanct. Andrea- 4. Cap. 5. h. t.
nus in Scotiâ.

Cap. 2. h. t. est Innocentii. Archiepisc. Sanct. Andreeanus in Scotiâ.

Cap. 3. h. t.

Cap. 5. h. t.

Per errorem aut negligentiam hoc capitulum transcribitur Clementi III. quod debetur Innocentio, ut patet ex Registro ipsius *lib. 2. Epist. 5.* ubi iisdem verbis inscriptum reperitur Episcopo & Andrea nimirum in Scotiâ. Episcopus Sanctandreeanus à Sixto IV. Anno 1471. metropolitica dignitate maectatus est, regni Scotiæ Primas.

In cap. 3. agitur de Archidiaconatu Richemundia, quæ est dignitas post Decanatum primaria Ecclesiæ Eboracensis in Angliâ. Vacantem hunc Archidiaconatum Archiepiscopus Eboracensis contulit Honorio Clerico suo, & mandavit Capitulo, ut ei Stallum præberent. Decanus cui nomen erat Simoni Apulo, eum non admisit, quod in Archiepiscopi literis non fieret mentio de Decano: sed contulit Archidiaconatum Rogerio de S. Emundo. Vide Rogerium Hovedenum in Johanne.

In cap. 5. Vacabat Cantoria Ecclesiæ Salmanticensis, cujus electio spectabat ad Episcopum & capitulum. Elapso semestri Decanus elegit P. cantorem. At Archiepiscopus Compostellanus H. in cantorem elegit. Re ad sedem apostolicam perlatâ, Pontifex electionem à Decano factam irritam pronunciat, quippe post sex menses factam, eligendi jure ad superiorem jam devoluto.

CAP. IX.

Ad c. l. 2. De tempor. ordin.

S U M-

S U M M A R I A.

1. Cap. 1. h. t.

2. Bathe, urbs Episcopalis.

3. Capit. 2. h. t.

4. Herefordia.

5. Promotio intra quatuor tempora.

6. Jejunia tempore promotionum.

7. Zephyrini Pontif. epistola subditiua.

8. Casus capituli.

9. Jejunia quatuor temporum.

10. Jejunia à quibus instituta.

11. Jejunii observatio varia.

12. Superpositio.

Alexander III. utrum ad Bathoniensem aliquem, an Londnensem, an quem alium Episcopum scribat, varietas lectionum non sinit definire. Suspicio autem fuisse Robertum Bathoniensem Episcopum horum temporum divinis pariter atque humanis literis eruditum, ut prædicat eum Polyd. Virgil. lib. 13. p. m. 313. Bathonia, Bathe urbs Episcopalis, sub Archiepiscopo Cantuariensi. Dicitur autem Subdiaconos non posse diebus dominicis ordinari nisi à Pontifice Romano. Cujus ratio est, quod subdiaconi, & alii inferiores sine solennitate privatim, etiam nec publicè, & quolibet tempore ordinari possunt & debent can. 6. dist. 75. Contra verò ordinatio Episcoporum die dominicâ, horâ III. cum jejuniis can. 1. dist. 75. sicut etiam ordinationes Presbyterorum & diaconorum. c. 4. & 5. dist. ead. fieri debent. Capitulum 2. præscribit sibi itidem Alexandrum III. ad Episcopum Herefordensem Angliæ. Herefordia in confinio Wallensium sub Archiepiscopo Cantuariensi urbs Episcopalis. Hic Alexander improbat consuetudinem quarundam Scotiæ & Walliæ Ecclesiarum, quæ extra jejunia quatuor temporum clericos ad sacros ordines promoveant. Vetus enim Ecclesiæ institutio est, ne extra jejunia quatuor temporum fiat ad sacros ordines promotio. can. 13. Apost. Unde simul constat temporibus ordinationum solita fieri fuisse jejunia. Trahunt quidam huc Zephyrini Pontificis Epistolam secundam ad Episcopos Ægypti, cujus *ἡμερομηνία* exstat apud Gratianum *distinct. 75. can. 3.* ubi mentio fit temporis congrui, quo quatuor hæc tempora innui volunt: Sed hæc epistola subditiua est. Hypothesis capituli hæc est: Cum Græci ordinarent, non

Cap. 1. h. t.

Bathe, urbs Episcopalis.

Capit. 2. h. t.

Herefordia.

Promotio intra quatuor tempora.

Jejunia tempore promotionum.

Zephyrini Pontif. epistola subditiua.

ob. Casus capit.

observatis quatuor temporum intervallis, quibus Latina Ecclesia ordinationes faciebat, quæsitum fuit à Johanne Episcopo Citri, an Sacerdotum Latinorum ordinatio à Græcis Episcopis facta extra quatuor tempora valeret? Cardo rei in eo vertitur, primo, an Latini Græcos, Græci Latinos suis ritibus rectè ordinent: Deinde an forma ordinandi utrorumque sit in se proba? Ad primum respondet Cælestinus *in cap. 9.* & Innocentius *cap. 11. hic*, Ubi mos inveteratus fuerit, tolerandum esse, siquidem de mandato & licentiâ sui Præfulis Latinus à Græco Pontifice secundum morem Græcorum fuerit ordinatus. Addit tamen Innocentius in dictâ compilatione veteri, se velle suo tempore de consilio fratrum, quod honestum visum fuerit, ordinare. Hoccine fecit? Fecit in concilio Generali & refertur *in cap. Quod in plerisque. X. de offic. Ordin.* quo non amplius concessa est mixtura Græcorum & Latinorum, sed ut Latini Latinos ordinent. Idem hoc & rescribit cuidam Latino *cap. 1. in eâdem compil. III.* Sed quid si in eâdem diœcesi Latini Præfulis mixtim degant & Græci & Latini? Debet sibi Episcopus ille Latinus constituere Vicarium Episcopum Græcum, qui Græcis ritu patrio ordines conferat. Quod jus censetur singulare, ut unus Episcopus alterius sit vicarius. Unde quærit Glossa, à quo debeat consecrari talis Episcopus Vicarius: Et respondet, à tribus Episcopis Vicariis suæ gentis. Id declarat Innocentius Cironius historiâ Cypri, in quâ juxta constitutiones Alexandri tertii electus Episcopus Græcorum ab Episcopo loci confirmatus à tribus deinde Episcopis consecrabatur, assumpto nomine alterius loci, ut videlicet Episcopus Græcus Nicosiæ vocaretur Episcopus Soliæ, Episcopus Paphi diceretur Episcopus Arzes, Episcopus Nemosiæ, Amatensis Famagustæ, Episcopus Carpacensis. Et ita duo reperiuntur Episcopi in unâ eâdemque diœcesi.

*Jejunia
quatuor
temporum.*

Quod attinet jejunia quatuor temporum, hæc tam strictè observabantur, ut si quis Episcopus extra ea ordinare auderet, suspensione plecteretur. Clariensis Episcopus, cum in vigiliâ assumptionis Deiparæ quendam in Presbyterum ordinasset, ab Episcopali administratione suspensus est, *cap. 2. h. t. in compil. 11.* De origine incertum est. Canon. 1. dist. 76. ait antehac ter in anno servata fuisse.

fuisse. Putat quidem Baronius *ad annum 226. n. 25.* legendum, *Quater.* At Bellarminus nihil mutandum censet, cum olim non quaternum, sed ternum fuerit jejunium. Sed superflua est disputatio de germanâ lectione, cum tota hæc epistola sit hypobolimaæ, ut Blondellus evicit. Putat autem hic à Leone primum disertè quatuor horum temporum jejunio consecratorum mentionem factam fuisse sermone octavo de jejunio decimi mensis, & sermone 9. de jejunio septimi mensis. Sed nec Blondellus eorum originem ad hunc Leonem refert, quasi hæc jejunia primus indixisset; uti neque Leonis verba hoc volunt. Sacri ergo ordines non omni tempore conferuntur, sed quatuor anni tempora his sunt constituta, quibus scilicet jejunatur, nempe primâ hebdomada quadragesimæ, quod est jejunium vernum, æstivum in Pentecoste, autumnale in mense septimo, & in decimo hyemale, ut ait Leo Primus *can. 6. dist. 76.* & Urbanus II. *can. 4. dist. ead.* *Jejunia à quibus instituta.* & in concilio Claremontensi *can. 1.* De origine non convenit. Ab Apostolis sunt qui instituta putent. Vidè Baron. *ad ann. 57. n. 6.* Quod vix probari potest. Augustinus *Ep. 86.* ait, non inveniri certis diebus evidenter præceptum esse observanda jejunia. A Calixto Papâ instituta esse quatuor tempora ex *can. 1. dist. 76.* non probatur, ut quidam scribunt. Hoc enim dicit tantum quod convenientius hisce temporibus fiant jejunia. Et quamvis auctoritatem Quadragesima habeat ex jejunio Moyfis & Eliæ, non ab ipso Salvatore in novo testamento: Negat tamen Chrysostomus *homil. 47. in Matthæum*, jejunium domini esse imitandum utpote miraculosum. Nam & olim neque in tempore jejunii, neque in duratione ejus conveniebant. Irenæus apud Eusebium *lib. 5. c. 26.* *οἱ μὲν οἴονταί μίαν ἡμέραν δεῖν αὐτὰς νηστεύειν οἱ δὲ δύο οἱ δὲ πλείονας οἱ δὲ πωτερόγοντα.* Socrates *libro 5. c. 22.* ait veterum observantiam & circa dierum numerum, & circa abstinentiam ciborum discrepasse; Alios enim ab animatis tantum abstinuissent, alios ex animalibus solis piscibus usos: Alios ovis & fructibus arborum abstinuissent. Alios sicco solo pane contentos, alios nec hunc sumsisse, & ita deinceps. Porrò & hoc notandum, jejunia alio nomine superpositionem dictam fuisse *concil. Elibert. can. 26.* & *Superpositio.*

R

ὑπερ-
τιο.

ὑπερτίθηται cibum differre, prolongare. *Epiph. & Dionys. Epist. ad Basilid.* Cæterum de jejunio quatuor temporum vide *Concil. Mogunt. l. cap. 34.* & *Claremontanum can. 1.* *Saligunstadiense c. 2.*

CAP. X.

Ad cap. 9. de temp. ord.

SUMMARI A.

1. *Inscriptio emendata.*
2. *Hydruntum.*
3. *Catana.*
4. *Clericum alienum an liceat ordinare.*

*Inscriptio
emendata.
Hydruntū.*

Catana.

*Clericum
alienum an
liceat ordi-
nare.*

Clericum alienum non licet ordinare. Est Cœlestini III. ad Hydronensem Archiepiscopum, nescio quem. Lege Hydrundinum, ut est in *compilatione II. c. 2.* Hydruntum, Otranto urbs Archiepiscopalis regni Neapolitani, olim Metropolis sub Patriarchâ CPolitano. In ipso textu fit mentio Episcopi Cathamarvensis, vel, ut alia exemplaria, Cathamensis. Lego Cataniensem. Catana vel Catanica Urbs Episcopalis in Sicilia, sub Archiepiscopatu Montis Regalis, fuerat olim Metropolis sub Patriarchatu Constantinopolitano. Cæterum cum non liceat alienum clericum in suâ diœcesi ordinare *tot. dist. 71.* inde orta fuit gravis controversia, inter Græcos & Latinos, quod passim Græci Latinos hique illos ordinarent. Idèd Latini à Græcis & Græci à Latinis suo quisque ritu ordinandi non sunt, ne oriatur rituum confusio *c. cum secundum 11. h. 1.* Quod si clericus Latinus de licentiâ ordinarii ordinetur à Græco antistite, quamdiu toleratur talis consuetudo, ordinati non impediuntur ab executione ordinum susceptorum. Sed ubi in eadem diœcesi diversæ sunt nationes, puta Græci & Latini, Episcopus si Latinus sit, debet constituere sibi vicarium Episcopum Græcum, qui Græcis ritu patrio ordines conferat. *c. quoniam.* Infra de offic. ordin.

CAP. XI.

Ad cap. X. Eod. tit. De monachis ad alios ordines transeuntibus.

SUMMARI A.

1. *Novarchi nigri.*

2. *Quæstio capituli.*

Hæc